

denkingen uit haren naam aan de Regering voor te dragen, vond toenmaals geen bijval. In den Buitenman geplaatst is zij echter later ter kennis van het Algemeen gekomen. Een andermaal vestigde hij de aandacht op het aanzienlijke gedeelte van ons kleine Vaderland, dat van den loop der rivieren verwijderd en van de nabijheid van groote steden ontbloot, aan de geringe hulpmiddelen eener armoedige en schrale bevolking is overgelaten, waar gebrekkige middelen van gemeenschap met de opgenoemde oorzaken zich vereenigen, om woeste streken te doen voortduren in een land dat van kapitalen overvloedt, welke niet zelden aan vreemden ten gebruike worden afgestaan. Dáár kon volgens SERRURIER de Staat, door aanmoediging van den landbouw, eene nijvere bevolking doen ontstaan, waarin zij wederkeerig eenen gewigtigen steun zou vinden.

Zijne benoeming tot Referendaris geschiedde op voordragt van den Minister GOBELSCHROY, die hem tot adviseur verlangde. Doch zoowel de Staatskundige gebeurtenissen, als eene verzwakking van het zintuig des gezichts, die eindelijk in geheele blindheid overging, hebben zijne werkzaamheid te 's Hage kort van duur gemaakt.

Verder ontviel aan de Klasse op den 15^{den} November 1844, N. C. DE FREMERY, A. L. M. Phil. en Med. Dr.; Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, rustend Hoogleraar aan de Hoogeschool te Utrecht, vaste President der Provinciale Geneeskundige Kommissie van Geneeskundig Onderzoek en Toezicht te Utrecht. Hij bereikte zijn 75ste levensjaar, en had tot voor weinige jaren eene duurzame goede gezondheid genoten.

Hij had aan de Hoogeschool te Leyden, door eene Dissertatie *over den Bliksem* zich reeds als ijverig beoefenaar der Natuurkunde doen kennen, eer hij na de verdediging eener Akademische Verhandeling *over de verandering der gedaante van het Bekken inzonderheid ten gevolge van beenverweeking ontstaan*, tot Doctor in de Geneeskunde werd bevorderd. Hieraan had hij waarschijnlijk te danken, dat hij twee jaren na die bevordering tot Hoogleraar in de Geneeskunde te Utrecht werd beroepen. Hij belastte zich daar met het onderwijs in de *Scheikunde*, de *Artsenijmengkunde* en de *Dierkunde*, waarbij later de

geregeltelijke Geneeskunde en de *geneeskundige Staatsregeling* werden gevoegd. Het is dus niet vreemd, dat bij de oprigting eener Faculteit der *Wis- en Natuurkunde*, DE FREMERY ook als Lid van dezelve werd opgenomen. Op latere jaren heeft hij de studie der *Delfstoffen* en *Geologie* door zijne voorlichting en onderwijs onder de studerende jeugd aangemoedigd. Doch zijne verdiensten als Akademisch Docent, die, zoo ik meen, op hoogen prijs geschat worden, mogen elders naar waarde worden aangetoond. Voor de Klasse waarvan hij in 1809 korrespondent en in 1817 Lid werd, was hij van groote waarde door zijne bereidvaardigheid om haar ten dienste te staan, door zijne voorlichting over onderwerpen tot den uitgebreiden kring zijner kundigheden betrekkelijk. Meer dan zestig malen heeft hij zich van zoodanige taak gekweten, terwijl ook de Verhandelingen der Klasse en het Tijdschrift des Instituuts onderscheidene opstellen van hem bevatten over Medische, Chemische, Zoölogische en Geologische onderwerpen.

De Leidsche Hoogleraar P. J. UYLENBROEK, werd in de kracht des levens door eene langdurige ziekte weggenomen. Voor de Godgeleerdheid bestemd, muntte de jeugdige Student verre uit, zoo in de kennis der Oostersche talen als in de strengere wetenschappen, *Wiskunde* en *Natuurkunde*, toen hij de Lessen der Hoogleraren WILLMET en VAN SWINDEN met die der Professoren der Leydsche Hoogeschool verwisselde. Hij vervolgde meer deze studiën dan die der Godgeleerdheid, daar, zoo men wil, zijne ernstige geaardheid en aangeboren bescheidenheid hem deden opzien tegen het gewigt en de hooge eischen van de bediening van den Godsdienstleeraar. Drie gouden eerepenningen in twee jaren tijds behaald op eene Wiskundige, eene Sterrekundige en eene Natuurkundige Prijsvraag, getuigden van zijne vorderingen. Door HAMAKER aangespoord, zette hij ook met vlijt zijne oefeningen in het Arabisch voort, en verdedigde als vrucht derzelve, onder dien beroemden Geleerde, eene Dissertatie *over JEN. HUKAL en de Geographie van IRAK in Perzië*. Later echter bragten zoowel zijne academische betrekking, als zijne eigene zucht mede, dat hij zich geheel aan de Wis- en Natuur-